Р Е Ш Е Н И Е
№ 2050

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 01.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Славина Владова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **14018** по описа за **2012** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място] срещу съдебно решение от 23.07.2012г. по нахд № 24730/2012г., постановено от СРС, НК, 102 състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 22 - 2202865 от 16.06.2011г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда" – [населено място] (ДИТ – [населено място]), с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 1 500 лв. на основание чл. 416 ал. 5 във връзка с чл. 414 ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл. 61 ал. 1 от КТ на [фирма].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно и постановено в нарушение на закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че не е извършил вмененото му нарушение на чл. 61 ал. 1 от КТ, тъй като съществува подписан и от двете страни работник и работодател трудов договор № 5 от 12.01.2011г., за което е подадено надлежно уведомление и същият е регистриран в ТД на НАП съобразно изискванията на закона. Твърди, че незаконосъобразно СРС е игнорирал това доказателства и неправилно не го е приел за достоверно, а се е доверил само на посоченото от административния орган. Твърди, че това е така, тъй като посоченият договор не е бил оспорен в съдебно заседание. Твърди освен това, че неприемането на посочените доказателства като достоверни и факта, че не им е дадена възможност да представят

за сравнение оригинала на трудовия договор, представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Иска оспореното съдебно решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се отменя НП, алтернативно иска делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.
Ответникът по касация Дирекция „Инспекция по труда" – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. Т., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение.
Представителят на СГП прокурор Костов изразява становище, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила.
След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.
Разгледана по същество жалбата е основателна, по изложените по – долу съображения.
За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство, е доказано по безспорен начин от събраните писмени и гласни доказателства, установеното нарушението, вменено на нарушителя, а именно, че касаторът в качеството си на работодател не е уредил отношенията при предоставяне на работната сила на лицето Б. С. като трудови и тя е работила без сключен трудов договор. Приел е и се е агрументирал, че при издаване на НП и съставяне на АУАН не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.
За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими и събрани по делото доказателства – писмени и гласни, а именно разпита на актосъставителя М. и свидетеля по акта - Й..
Касаторът в това производство е санкциониран заради това, че в качеството му на работодател не е сключил трудов договор с лицето Б. Н. С., преди постъпването й на работа като салонен управител на 12.01.2011г., поради това, че представеният трудов договор № 5 от 12.01.2011г., е подписан от страна на работодателя, но не и от страна на работника. За това на касатора е наложена санкцията по чл. 416 ал. 5 във връзка с чл. 414 ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл. 61 ал. 1 от КТ. Посочената разпоредба предвижда, че „Трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа". Този текст е създаден изцяло в полза на работника, за да охранява неговите права и интереси, като съответно допълнително е предвидено за всеки сключен договор да се подава нарочно уведомление до ТД на НАП за наличието на такъв договор. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства е подадено и уведомление до ТД на НАП по чл. 62 ал. 4 от КТ за съществуването на трудовото правоотношение и за сключения трудов договор № 5 от 12.01.2011г. между касатора в това производство и Б. С..
Настоящият състав намира, че първоинстанционното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона и със събраните по делото доказателства. Както беше посочено по – горе разпоредбата на чл. 61 ал. 1 от КТ е въведена в защита на правата на работника. В конкретния случай видно от събраните о делото доказателства е, че работодателят е подписал трудовият договор с работника – трудов договор № 5 от 12.01.2011г., който освен това е коректно заявен в ТД на НАП и е подадено уведомление за това по чл. 62 от КТ, като именно и това е посоченият договор от състава на СРС, който той приема за меродавен. От страна на

работника Б. С. не се отрича наличието на трудово правоотношение като от нейна страна пък е представен договор подписан само от нея самата, но не от работодателя. В хода на първоинстанционното производство пък от касатора е представен договор № 5 от 12.01.2011г., който съответно е подписан и от двете страни и от работника и от работодателя. Настоящият състав намира, че незаконосъобразно СРС не е кредитирал така представения трудов договор, тъй като същият е представен от касатора в подкрепа на твърдението му, че от 12.01.2011г. – датата приета за постъпване на работа на Б. С. и от административния орган – същата е имала валиден сключен договор с работодателя си, за който е и подадено уведомление по чл. 62 от КТ., като съответно този трудов договор не е бил оспорен по предвидения в закона ред и съответно не е оборена неговата доказателствена сила. На следващо място съдът намира, че следва да посочи, че наличието на уведомление по чл. 62 от ТД на НАП, който в копие заверено от касатора, пак е официален удостоверителен документ, който също не е оборен по предвидения за това ред, и който удостоверява, че е подаденао уведомление за сключения на 12.01.2011г. трудов договор с Б. С.. Това от своя страна е косвено доказателства за съществуването на трудов договор между посочените страни, какъвто е и представен. Незаконосъобразен е извода на СРС за това, че няма да кредитира справката за подадени уведомления за трудови договори по чл. 62 от КТ от касатора досежно трудовия договор на Б. С., тъй като това не й е било съобщено както го изисква закона. Този извод е незаконосъобразен, тъй като видно от представената по делото справка (л. 31 от делото на СРС), Б. С. се е подписала на нея срещу името си, т.е. била е уведомена за нея.

На следващо място във връзка с изложеното по – горе съдът намира, че в конкретния случай е основателно възражението на касатора за това, че не е извършил вмененото му нарушение. Настоящият състав намира, че от представените по делото доказателства – преки и косвени - безспорно се установява, че към дата 12.01.2011г., когато Б. С. е започнала да полага труд при касатора, същата е имала сключен трудов договор с него, а именно трудов договор № 5 от 12.01.2011г. За пълнота на изложението съдът намира, че следва да посочи, че трудовите договори обикновено се подписват в някоко екземпляра – един за работника, един за работодателя и съответно екземпляр за представяне пред институциите или за трудовото досие. Често по чисто житейска логика и поради липса на време страните подписват единия екземпляр на договора и съответно си разменят по един подписан само от едната страна екземпляр, като тази която го получава може да си го подпише по – късно. Настоящият състав намира, че в конкретния случай най – вероятно е станало именно това. От събраните по делото доказателства, които не са били оспорени или оборени по надлежния ред, поради и което са годни такива, се установява, че е бил налице трудов договор между касатора и Б. С., който е бил оповестен по надлежния ред, поради и което съдът намира, че касаторът не е извършил вмененото му нарушение, поради което незаконосъобразно му е наложена санкция. Като е приел обратното СРС е постановил оспореното решение в противоречие със закона и със събраните по делото доказателства.

На последно място неоснователно е възражението на касатора за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, поради това, че е отказано събирането на поискани от него доказателства. Това е така, тъй като и настоящият състав споделя становището на СРС, че поисканите от касатора пред първата инстанция доказателства не е следвало да бъде уважено, тъй като обстоятелствата, за

които е опискано изслушване на свидетели се съдържат в писмените доказателства по делото.
Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебно решение от 23.07.2012г. по нахд № 2473/2012г., постановено от СРС, НК, 102 състав, за незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона и като такова следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се отменя оспореното НП.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 23.07.2012г. по нахд № 24730/2012г., постановено от СРС, НК, 102 състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 22 - 2202865 от 16.06.2011г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда" – [населено място] (ДИТ – [населено място]), с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 1 500 лв. на основание чл. 416 ал. 5 във връзка с чл. 414 ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл. 61 ал. 1 от КТ на [фирма] и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 22 - 2202865 от 16.06.2011г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда" – [населено място] (ДИТ – [населено място]), с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 1 500 лв. на основание чл. 416 ал. 5 във връзка с чл. 414 ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл. 61 ал. 1 от КТ на [фирма]

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: